

Rättegången mellan den odödliga domedagsprofeten Anders Berggren och baptis...

Berggren, Anders

27 B f c Br. 1881

National Library
of Sweden

Rättegången mellan den odödlige domedagsprofeten

Anders Berggren

och baptisten

J. Hedberg,

samt svar till tidningarne Fäderneslandet och Dagens Nyheter.

Utdrag ur protokollet hållit hos Stockholms Rådhuswucätt den 24 maj 1881.

Till denna dag hade förre Bryggaren Anders Berggren undfått stämning å Predikanten John Hedberg, på grund af en så lydande anmälan:

Till Stockholms wällofl. Rådhusrätt.

Efter min herras befallning måste jag ödmjukast anhålla om kallelse och stämning å Baptistpredikanten Her. John Hedberg med yrkande om ansvar, för det han predikar och utsprider falsk och wilsledande lära; sig sjelf och många andra till förderf och ewig fördömmelse. Denna lära som är skild från stadskyrkan och grundar sig på att döpas, för att blifwa frälsd och salig, hwilket är af Sata ingifwet, för att komma i strid, samt förderfwa Jesu rätta och klara wangeliska lära, och någon annan lära kan icke gälla på domedag. Därföre säger Jesus: Den plantering, min himmelske Fader icke planterat hafwer, skall upprydhas med rötter, Math. 15: 13; och Baptistläran har Gud aldrig tillstått eller förordnad, der, öre will Jesus den skall förwinna och omintetgöras. Ty om den skulle gälla wid Jesu Kristi tillkommelsesdag, hwad skulle då blifwa utaf alla de som icke äro döpte, eller icke ingått i deras hop? Därföre säger Jesus: Läter fara dem, de äro blinda och blindas ledare; när en blind leder en blind, falla båda i gopen. Men om de låto Jesus och anningens anda leda sig, blefwo de godt fredade från denna olyckliga grop.

Jesu lära leder alla dem som wilja tro och lyda den, älska nästan som sig sjelf, samt mätta den hungriga, kläda den nakna, herberga den huswilla, besöka den sjuka och han som i hättelse kommen är. Men Jesu ord lemnas utan affeende eller lydnad.

När Jesus talade på berget, sade han: Går in genom den tränga porten. Ty den porten är wid och wägen är bred som drager til fördömmelsen och många äro de som gå på den; — och den porten är träng och den wägen är smal som drager till

It, vet och få äro de som finna honom. Math. 7: 15, men de falske profeter äro icke få, utan många, och sade han: wa ten eder för dem. Math. 7: 15.

När Jesu lärjungar frågade: hvad tecken skall ske till din tillkommelse och werldens ända? sade han: ser till att ingen förförer eder; ty många falska profeter skola uppkomma och förföra många. Math. 24.

Paulus intygar det samma uti sitt 2:dra bref till Timoteus 3 kap. — Detta skall du weta att uti yttersta dagar tillstundar farliga tider. Med onda menniskor, bedragare, som förföra och warda förförde, stå emot sanningen, såsom Sannes stod emot Moses, förderfwade i sinnet, odugliga till tron, lida icke heljsam lärdom, utan efter sina egna lustar samla sig lärare, efter den kliar i örönen; de wända sig ifrån sanningen till fabler, 4 kap. 3 v. och detta förhållande är nu i omlopp med mormoner, waldenströmmare samt flera som gått ifrån stadskyrkan och skaffat sig egna lärare, så att hwar sekt har sin egen Gud och lära. Och dessa liknar Jesus wid en fåwisk man som byggde sitt hus på sanden, och slagregn kom och wädrret stötte huset omkull. Och deß fall war stort, Math. 7: 26; men det är bättre att bygga på den fasta klippan Jesus, då må komma förföljelse och lidande och motgångar, det faller dock icke omkull. Nu begär jag att nämnde Hedberg måtte sig häröfwer genmäla och förklara om icke säkra wore, att afstå från det falska och lögnen samt tro Jesus och sanningens ande, den han sändt hafwer, och bygga sin församling på hälleberget Jesus, som är den rätta dörren till fårahuset och hans högsta wilja är att göra alla till ett fårahus och en herde, en Gud och en lära, som Jesus sagt hafwer. Joh. 10: 16. Ty det går icke an att skingra eller dela fårahjorden i flockwis, då icke mer än en herde finnes, ty så är icke min himmelske faders wilja. Math. 18: 12.

Nu önskar jag hans utlåtande, om Gud eller Satan ingiswitt honom att beifra den falska läran. Är det af Gudi, torde han weta Guds och Jesu mening med de o:den Gud och Jesus talat hafwa.

1. Om Guds löfte är svedt, som Gud utgaf i paradiset att qwinnosåden skulle söndertrampa ormens hufwud.

2. Hvad Gud tänkte, när han utgaf lagen på Sinai berg, då han wisste ingen den hålla kunde, eller hvad menar han dermed, att göra sin lag härlig och stor, Esaias 42: 21.

3. Hvad nträkning hade Gud, då han endast upptog twenne lefwande till himmelen, Enoh och Elias?

4. Om Jesu lefwamen kan wara till nytta eller glädje i himmelen, så sargad och blodig som han är?

5. Huru många ha blifwit frälsta sedan han dog på korset, eller hwarföre öfwerhaf Gud Sonen, då han war i den swåraste döds kampen; war det rätt, det?

6. Huru många kan Jesus frälsta wid sin återkomst på yttersta dagen?

7. Hwarföre gret Johannes swärligen, att ingen fanns wärdig att upplåta Giffens bok och läsa den? Uppb. 5: 4.

8. Hvad menar Jesus, att all synd är förlåten, men säga

något mot den Heliga anda, blifwer icke förlåtet i denna eller tillkommande werlden?

9. Swarföre säger Jesus: Beder att eder flykt icke sker om wintern, eller hwad menas, om icke de dagar warda förståtte blifwer intet kött fräskt, eller hwad förstås dermed att Jesu återkomst blifwer: der åtelen är, dit församlas och örnarne, Math. 24: 28, hwad menas, att två skola mala på en qwarn, den ene blifwer upptagen, den andre qwarlåten?

10. Swarföre skola himmel och jord förgås, men Jesu ord skola icke förgås?

11. Om det ewiga lifwet blifwer en andewerld eller naturlig, emedan Johannes såg en stor skara klädde i hwhita kläder och palmer i händerne, Uppb. 7: 9. Kan någon frälsning ske Lifvens bok förutan, Uppb. 20: 13, 15?

12. Swarföre säger Gud: Drag mig till minnes, låt of gå till rätta med hwarannan, och säg huru du will rättfärdig warda? Esaias 43: 26.

Om han är af Gudi, måste han weta hans mening och kunna förklara allt det skriften innehåller samt huru frälsningen kommer att tillgå, Jesu försoning, de döddas uppståndelse, wår förwandling, lifwet efter detta, som Jesus mig jagt hafwer, Math. 11: 25.

Satan är djup och illfundig, han will råda öfwer menniskorna i ewig tid, derföre dödade han Guds Son på korset, men det hade icke skedt om icke Gud hade öfwer gifwit honom. Nu har Satan, i affigt att genom Waldenström förderfwa Jesu lära, samt ledsna och döda mig, men det lyckas honom icke. Ty Gud öfwer gifwer aldrig mig eller jag honom; utan skall efter Jesu order utföra domen till en sejer, Math. 12: 20. Nu måste jag fråga swaranden, om han kan göra all skrift till lögn och om intet, eller om han kan förbjuda Gud, att tala med den han will, samt sätta sin anda på sin tjenare, en trogen och snäll, som han satt öfwer sitt husfolk att gifwa dem mat i rättan tid, Math. 24: 45. Jag är denfanne och derföre måste jag vara trogen att icke gifwa efter då förföljelse och motgångar påkomma, eller gifwa wifa för Satans anfall i den sista afgörande striden. Tillika måste jag vara så fintlig och snäll, att jag kan wederlägga satans tjenare allt hwad de kunna förebära; men hwad menas med att gifwa husfolket mat i rättan tid? före Jesu ankomst är rättan tid. Ty icke går det an, för den, som skall hålla bröllop att wänta att göra i ordning till brudfolket är inne i salen; icke går det an för dem som äro tillfatta att gifwa husfolket mat i rättan tid, att wänta och göra den färdig till måltidstimman är inne och matfloccan lemnar sitt ljud ifrån sig. Likaledes är nödwändigt för mig att laga i ordning den maten eller trösten, som folket behöfwer wid Jesu ankomst och domens dag, då solen blifwer mörk och månen gifwer icke sitt sken, och himmelens krafter bäfwa, Math. 24: 29; och då behöfwer folket tröst, som Jesus liknar wid mat. Om det någonsin behöfwes tröst, så blifwer det då; derföre säger Jesus: När detta sker, lyfter edra hufwuden upp, ty då nalkas eder förlofning, Luc. 21: 28. Jesus har aldrig lofwat någon förlofning förr än wid

hans återkomst och då säger Gud: Trösten mitt folk, ty Herrans herrlighet skall uppenbarad warda och allt kött skall se Guds salighet, Luce 3: 6, och det skall ske, att ho som hälst åkallar Herrans namn skall frälst warder, ty på Sions berg och Jerusalem skall salighet blifwa, Joels bok 2: 31. Så har Gud lofwat genom sine tjenare i gamla tiden, hwilket Jesus liknar wid mat, som tröstar hans trogna i nödens stund; och då blifwer icke fråga om baptist- eller mormondop eller andra wilseledande lärosekter, som icke tro och lyda den ende frälsaren och saliggöraren Jesus; och han säger: Salig är den tjenaren, som hans Herre finner så görande, när han kommer, Math. 24: 46, och han skall sätta honom öfwer alla sina egodelar, v. 47. Men salighet kan icke winnas utan först ingå genom den tränga porten och födas på nytt, samt lida förföljelse af satans hop för rättwisans skull. Math. 5: 10.

Hedberg har aldrig gått in genom den tränga porten, och således är klart och säkert, att han är stadd på den breda fördömmens väg, efter Jesu egna ord. Dagen förinnan Jesus blef gripen och dömd att korsfästas, förkunnade han sitt fattade domsbeslut, att will du wara rättfärdig, så kläd den nakna, herberga den huswilla o. s. w. Detta will Hedberg icke tro eller lyda. Sedan Jesus utstått sin dödsapina och från döden uppstånden war, infann han sig hos lärjungarne och bestraffade dem för deras otro och sade: Den der tror skall blifwa salig, men den som icke tror skall warda fördömd, Marci 15: 16. Nu will han icke tro den heliga skrift. Gud säger genom Gsaja 25: 8, att döden skall platt uppslukad warda af två tårarne från alla ansigten och borttaga sin folks förmädelse i all land och Jesus säger, här finnas några ståndande, som icke skola smaka döden tills de så se menniskones son komma i sitt rike. Math. 16: 28. Äfwen säger han: Den som tror, han hafwer ewinnerligt lif och kommer icke i domen; utan är gången från döden till lifwet, Joh. 5: 24. Detta will han icke tro. Wåra trosartiklar lofwa att Jesus skall återkomma och döma lefwande och döda och de döda skola uppstå och få ett ewigt lif, och det är klart att när de döda skola uppstå kunna wi, som lefwa, icke dö. Detta will han icke tro, alltså är han af Jesu mun fördömd och det heter, att den som tror Sonen han hafwer ewinnerligt lif, men den som icke tror, får icke se lifwet, utan Guds wrede blifwer öfwer honom, Joh. 3: 36. Den som tror, han hafwer redan det ewiga lifwet. Ty om alla skulle dö, huru blefwe då skriften fullbordad, eller huru kunde då Jesus komma och hålla bröllop med döda menniskor. Och han säger, Gud är icke de dödas Gud, utan de som lefwande äro. Ty Jesus lefwer och han will att wi skola och lefwa. Gud sade till Mose: Jag skall uppväcka en såsom du äst och gifwa min ord i hans mun, han skall tala allt det jag bjuda will, 5 Mosebok 18: 18. Det är således icke jag som talar, utan Gud genom mig och Jesus säger, när sanningens ande kommer, han skall lede eder uti all sanning och det som ske skall, skall han förkunna eder, Joh. 16: 13. Gud säger: Se, hwad komma skall förkunna jag förut; och ny ting, förr än det skett låter jag eder det höra, Ef. 42: 9. Och det är Guds och Jesu wilja och befallning att

det blifwer kungjordt öfver hela werlden. Derföre säger Jefus det skall predikas om Jefu återkomst och det härliga riket, som beredt är ifrån werldens begynnelse, och då skall ändan komma, Math. 24: 14. Nwen säger Jefus: Icke tänder man ljus och sätter under ena skäppa, utan på en ljusstaka, att det kan lysa alla som i hufet äro. Meningen är det, att det ljus, som han hos mig tändt hafwer, skall hela werlden få nytta och gagn utaf. Men Jefu wilja will Hedberg icke tro eller efterkomma, utan qwarblifwa uti det mörker han älskar och hatar ljuset. Joh. 3: 19.

Men huru länge will du vara i detta mörker och under Guds wrede, v. 36, samt wandra på den breda vägen, som drager mot fördömmelsen? Huru kan du gå mot döden och den oändliga ewigheten med en sådan liknöjdhet, utan att weta om du är en nyttig eller onyttig tjenare, Jefu vän eller owän?

Gud befalde Noak att bygga arken, Mose att föra Israels folk från Egypten och Faraos fångenskap. Nu har Gud för 26 år sedan skrifwit Liffens bok, hwari han gjort sin lag härlig och stor, Esaias 42: 21. Men swaranden will icke tro att samne Gud lefwer, som befalde sina tjenare i gamla tiden, eller att Liffens bok blifwer nödwändig wid Kristi domstol, Uppb. 20: 13—15. Det måste nu ske efter som Gud lofwat och skrifwet är. Ty länge nog har wi läst om den yttersta domen, de dödas uppståndelse och ewigt lif, men intet slut eller förlofning fått åtnjuta. Det skulle vara en orättwis och förunderlig Gud, om han endast wille låta förkunna ett löfte, men aldrig fullborda det, som Jefus sagt hafwer, Joh. 14: 4: att komma i himmelens sky, med stor kraft och härlighet; för att hålla bröllop Math. 25. Men jonom fattas wänner och bröllopsgäster, som han will hafwa med sig in, innan dörren stänges v. 10. Derför har jag efter Guds befallning uti Esaias 42: 4, kallat Hedberg till domstolen; att han må åläggas gifwa beståndt swar, om han will blifwa Jefu vän och bröllopsgäst eller icke, samt gå ifrån döden till lifwet, Joh. 5: 24. Jag har gjort flera besök hos honom med frågan derom, men aldrig fått swar derpå, och således måste jag kalla honom för råtta.

Öppen och fri talan förbehålles och rättegångskostnaderna efter räkning.

Stockholm den 9 maj 1881.

Anders Berggren,

f. d. bryggare, utgifware af Liffens bok m. fl.

Wid målets påropande inställde sig Berggren personligen och Hedberg genom lagligen befullmäktigadt ombud, förre lokomotivföraren Gustaf Törnberg. Stämmingsansökningsningen upplästes, hwar efter Berggren till närmare utveckling af sin talan ingaf en skrift af följande innehåll:

Till Stockholms wällofl. Rådhusrätt.

Som jag till denna dag erhållit stämning mot den falska och wisseledande baptistläran, måste jag widare anföra det som till sakens och janningens upplysning lända kan. Gud hafwer tillsatt och förordnat domare i sitt stad och ställe, att döma och afgöra twi stesfrågor menniskorna emellan på jorden, och embetet de föra är

Guds embete, och snart fordras räfskap huru Guds embete skötes, och Gud hafwer befallt mig att sätta rätt på jorden, som skrifwet är, — och Sonom måste jag lyda.

Nu har en twistefråga uppstått mellan mig och Baptistsamfundet, emedan deras lära är i rak strid med Jesu mening och hans rätta lära, derföre will Han att den skall upprydhas med rötter och förswinna, Math. 15, ty den är för Gud en galenskap, 1 Cor. 1: 19, 20. Derför skall han den ointetgöra, som skrifwet är: Jesu motståndare tro sig vara wisa, men Gud griper dem uti deras klofskap, 1 Corinth. 3: 19. Ty Gud förmår göra hwad han will, men det kan icke ske utan genom människors biträde. Icke kunde Gud föra Israels folk från Egypten och Faraos fångenskap, utan genom Mose och Aron; aldrig kunde Satan korsfästa och döda Jesus, utan med människohänder och sina tjenare (aldeles omöjligt); lika omöjligt är nu för Jesus att döda och krossa Satan och ormens hufwud, 1 Mos. 3: 15, samt frälsa och förlossa Adams slägt från döden och djefwulens fångahus, utan med människohjelp, Esaia 42: 22.

När Jesus blef mördad hade Satan många wänner och tjenare som woro beredwilliga att döma och verkställa domen — och Judas fick en betydlig summa för det han gaf tillkänna hwar Jesus kunde gripas.

Men när nu Jesus will komma efter löfte, Joh. 14: 3, Ap. G. 1: 11, och frälsa det som förtappadt är, Math. 18. Nu har han inga wänner, ingen tjenare, ingen medhållare, ingen som will göra honom biträde eller wäga ett öre för Jesu Kristi rättfärdiga sak, ingen will wara Jesu wän eller komma på hans bröllop, Math. 22: 3.

Baptisterna äro Satans wänner och medhållare. Ty de tycka illa wara att han är swårt anlagad i Liffens bok, för det han mördade Jesus samt bedrager hela werlden. De tycka det är orätt, att han blifwer ålagd att återlemna alla som han bedragit och till sig röfwat, fastän det är skrifwet, Uppb. 20: 13. De wilja icke medgifwa att Jesus skall få flere för sin swära dödspina, än de som äro uti deras sekt.

O, huru olycklige skulle icke wi, Adams slägte, wara, om så finge tillgå wid Kristi domstol, som satan och baptisterna wilja ha det. Den ena makten skiljes från den andra, barn ifrån föräldrar och dessa från barnen, somliga till ewigt lif och salighet, — och somliga till ewig död och fördömelse; det skulle aldrig blifwa någon lädje i Guds rike, när deras wänner och anhöriga besunno sig i pinorummet.

O, du olycklige baptist, ditt hjerta måste wara hårdt som sten som will din nästa så illa och finna dig belåten med en så fasa-wäckande ställning. Du will strida emot Gud, som will att alla människor skola frälsas blifwa och derföre har han det wisligen och wäl beredt i Liffens bok — icke kunde det falla Mose in, att gå till Faraos i Egypten och begära Guds folk derifrån, utan Gud befallt det. Icke kunde det falla mig in, att skrifwa denna bok, utan Gud sagt och ingifwit det, 5 Mos. 18: 18.

Baptisterna tro icke på Gud utan på sitt dop, och det är en falsk tro, derföre säger Jesus: Waktan eder för de falske profeter,

Matth. 24. Jesus will warna alla för att komma i deras snara, och på min Jesu order yrkar jag att svaranden John Hedberg måtte dömas efter gällande lag och kongl. förordningen den 23 okt. 1860, angående willfarande lärofäders utspridande, samt kongl. förordningen den 26 okt. 1858, angående särskilda religionsfjammankomster, hwilket bedes han måtte rättwisligen fällas efter; icke för sin egen del, ty Gud hafwer skapat oss med förnuft och fri wilja och kan således ingen förmena honom att gå den wäg han will, men för det han narar och förleder andra, så att han kan leswa i wällust som den rike mannen. Ty han har godt betalt för det han döper och förmanar deras församling; detta ofog är emot Jesu lära, derföre will han det skall förbjudas och omintetgöras. Tillika begär jag ersättning för mina kostnader och protokollslöjen med 10 kronor.

Stockholm den 24 maj 1881.

Anders Berggren,

Utgifware af Liffens bok, m. fl. Matth. 24: 45.

Sedan jennwål denna skrift blifwit uppläst, affades efter hållen öfwerläggning, följande beslut:

"Som Berggren ej är behörig att föra sådan talan, som den han uti detta mål anhängiggjort, kan samna talan icke till pröfning upptagas.

Särjemte meddelades den underrättelsen att den med beslutet missnöjde eger att deruti hos Kongl. M:ts och rikets Swea hofrätt söka ändring, genom besvär, hwilka skola underskrifwas af klaganden sjelf eller lagligen befullmäktigadt ombud, samt sitt innan kl. 12 å fem, tonde dagen härefter, som denne oräknad blifwer onsdagen den 8 nästkommande Juni månad, till bemänte Kongl. Hofrätt ingifwa, wid äfwenlyr att om något häraf försummas, den klagande hafwer förlorat sin talan och beswären ej komma under pröfning. Afsträbde.

Ur och dag som ofwan.

På Rådshufwurrättens wagnar
J. Stensfelt.

Till Kongl. M:ts och Rikets Högl. Swea Hofrätt.

Särmed bifogande Rådshusrättens Trebje afdelnings beslut, den 24 siftil. maj, hwaröfwer jag måste i djupaste wördnad mig beswära och öfwerklaga, för att rättwisligen söka ändring.

Det öfwerklagade beslutet wisar tydligt och klart att icke rätten är af Gudi, emedan den icke åtlydt Jesu wilja och befallning, utan lemnat hans och konungens nådiga, åberopade förordningar utan afseende. Swaranden som wet Jesu wilja, har icke bestridt käromålet som wi sett i hosgående protokollet; men likwål säger rätten att jag är obehörig att föra Jesu talan. Ty ho som helst, som will lyda och tjena honom har rättighet att försvara hans rätt, efter som skrifwit är i wägwisaren, Bibeln, 5 Mosebok 18: 18, Esaias 42: 4, Matth. 12: 18, Joh. 16: 13.

Jesus har förkunnat att wid hans tillkommelse och werldens ände skola falska profeter uppkomma, Matth. 24, och förföra många, hwilket nu gått i fullbordan; och för att hämma detta af satan ingifna bedrägeriet, har konungen utgifwit de nämnda förordningarne; ty det

går icke an att komma för Kristi domstol med willoläror, emedan Jesu wilja är, att alla skall wara ett fårabus och en herde, Joh. 10; det will säga en Gud och en lära.

Nu begär jag i lika ödmjukhet, att målet måtte återförwifas, så att jag måtte komma i tillfälle att med witen styrka min kärande talan med pastor Ruus och pastor Fehr samt byggmästaren Widstrand, källaremästaren Gultberg och de som i hogsående betyg tecknat sina namn. Ifwen ber jag swaranden sig utlåta, om han will wara Jesu vän och bröllopsgäst eller icke, som i stämningen begärdt är.

Stockholm den 8 juni 1881.

Anders Berggren,

Utgifware af Liffens bok, m. fl. Math. 24: 45.

Lillagg.

Satan har många tjenare och medhållare som jag finner i tidningarne Fäderneslandet och Dagens Nyheter. De fylla sina spalter med smådefulla och förargelsewäckande uppsatser mot Jesu lära och dem som will tro, lyda och tjena honom. För den skull säger Jesus, hwilken som förargar en af dem, som tro på mig, honom wore bättre en qwarnsten bundes wid hans hals och han sänktes ned i haffens djup, än höra med förskräckelse wid Kristi domstol: Går bort. I förbannade, i ewinnerlig eld, som djefwulen och hans englar tillredd är, Math. 25: 41.

Denna dom förkunnade Jesus dagen före sin död på korset och den kan icke ändras eller återkallas, såwida icke bättring och omwändelse sker defförinnan, omwändelse från djefwulen till Gud sami tro och lydnad mot hans son.

Otrons barn äro uti dödens och fatans fångabus, Esaia 42: 22, samt under Guds wrede, Joh. 3: 36. Men käre läsare, huru länge will du wara i fatans snara och Jesu owän? Tänk, när den förbannade döden kommer och affkär lifstråden och du faller uti djefwulens kula i ewig tid. Wore icke då långt bättre att tro och lyda Jesus och gå ifrån fatan och döden till lifwet. Såsom han sagt hafwer, Joh. 5: 24, Math. 16: 28, Ef. 25: 8. Tro att Gud skall en gång uppfylla hwad han lofwat. Tro hwad Jesus sade wid sin afresa: Om jag går bort, skall jag likwäl komma igen, och taga eder till mig; att hwar jag är skolen I och wara, Joh. 14: 3 och den som tror Jesu ord — och will wara hans vän — behöfwer icke frukta eller rädas hans återkomst. Ty icke kan en brud rädas för att gå en får brudgum till mötes, då föreningsbandet skall sammanknytas, ty Jesus lesfwer och han will att wi och skola lesfwa och blifwa ett fårabus och en herde, en Gud och en lära, Joh. 10: 16.

Pris 10 öre.